

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

PETŐFI NYOMÁBAN FÉLEGYHÁZÁTÓL FÉLEGYHÁZÁIG

Kisfaludi Strobl Zsigmond: Vándorló Petőfi

Bács-Kiskun megyei Petőfi-emléktúrák

Kedves Olvasó!

Városunk, megyénk általános és középiskolásait, egyetemi hallgatóit, Petőfi tisztelőit és az érdeklődőket kortól függetlenül a 2022/23-as Petőfi-emlékévekben Bács-Kiskun megyei Petőfi-emléktúrára invitáljuk Kiskunfélegyházától Kiskunfélegyházig.

Az emléktúra célja, hogy az abban résztvevők felkeressék a megye Petőfi-emlékhelyeit, az adott helyszíneken is tanulhassanak a helyi Petőfi-kultusról, lelkileg közelebb kerüljenek a Petőfi által megénekelte Kiskunság természeti értékeihez, azok szépségéhez.

A Petőfi-emléktúra 2022. szeptember 1-je és 2023. június 30-a között teljesíthető. A pecsétgyűjtő lap leadásának végső időpontja 2023. július 10.

A Petőfi-túrák teljesíthetők gyalog, kerékpárral, motorkerékpárral, személyautóval, busszal, vonattal, stb. több részletben is, egyénileg vagy csoportosan.

Városunk a TOP-5.3.2-17-BK1-2021-00004 azonosító számú – Megyei identitás erősítése – „Petőfi200” című pályázat keretében több alkalommal buszos kirándulást szervez az alábbiak szerint:

- Kiskunfélegyháza – Kiskőrös – Kiskunfélegyháza
- Kiskunfélegyháza – Kecskemét – Kiskunfélegyháza
- Kiskunfélegyháza – Szabadszállás – Kunszentmiklós – Szalkszentmárton – Dunavecse – Kiskunfélegyháza

A túrát azok teljesítik, akik az összes felsorolt Petőfi-emlékhelyet felkeresik és a pecsétgyűjtő lapot bélyegeztetik.

A lebélyezett pecsétgyűjtő lap leadható vagy visszaküldhető a Kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Városi Könyvtárba (6100 Kiskunfélegyháza, Szent János tér 9.).

A pecsétgyűjtő lapot beküldők emléklapot kapnak, melyet Kiskunfélegyházán 2023-ban a városi Petőfi-emlékünnepeken vehetnek át.

Kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Városi Könyvtár

PECSÉTTYŰJTŐ LAP

Minden helyszínen előzetes bejelentkezés ajánlott

KISKUNFÉLEGYHÁZA Petőfi Sándor Városi Könyvtár Szent János tér 9. (06 76) 461-429	KISKŐRÖS Petőfi Szülőház és Emlékmúzeum Petőfi tér 5. (06 20) 426-70-41, (06 20) 332-29-60
KECSKEMÉT Katona József Emlékház Katona József u. 5. (06 76) 327-203	SZABADSZÁLLÁS Szabadszállási Református Egyházközség Kálvin tér 13. (06 30) 010-82-13
KUNSZENTMIKLÓS Székely Gábor gyűjteménye Sétáló u. 7. (06 20) 248-03-11	SZALKSZENTMÁRTON Petőfi Sándor Emlékmúzeum Petőfi tér 14. (06 76) 358-289, (06 30) 975-87-34

Kérjük, nyomtatott betűkkel töltsse ki!

Név:

Születési év:

Értesítési cím:

E-mail/telefon:

PETŐFI-VERSRÉSZLETEK

„Kis lak áll a nagy Duna mentében;
Oh, mi drága e lakocska nékem!
Könnyben úszik két szemem pillája,
Valahányszor emlékszem reája.”

(Távolból, 1843)

„...Komoly fiú valék.
Míg társim a hazatérő tehéncsordát
Estenként kergeték:
Én udvarunkon a nádkúp oldalánál
Húztam meg magamat,
S némán szemléltem a szárnyokat-próbáló,
Kis gólyafiakat.”

(A gólya, 1847)

„Itt születtem én ezen a tájon,
Az alföldi szép, nagy rónaságon,
Ez a város születésem helye,
Mintha dajkám dalával vón tele,
Most is hallom e dalt, elhangzott bár:
»Cserebogár, sárga cserebogár«!”

(Szülőföldemen, 1848)

KISKUNFÉLEGYHÁZA

A város központjában egy szép, klasszicista stílusú épület vonja magára az idelátogatók és az itt élők figyelmét. Az 1820-ban elkészült Hattyúház egy darabka a régi Félegyházából, Petőfi gyermekkorából. Édesapja az első bérlői közé tartozott, hiszen 1822-től bérlőtársként, 1824 és 1830 között egyedül bérelte az épületben kialakított két mézárszékét.

A család 1824 őszén költözött Kiskőrösről Félegyházára az Ótemplom mögötti Bánhidi Gáspár földbirtokostól bérbe vett földszintes, szerényebb igényű, nádfedeles házba. Szomszédságukban laktak a település jobb módú polgárai, belőlük kerültek ki a város vezetői, így Sándorka az ő gyermekeikkel játszott együtt, nőtt fel.

A vállalkozó szellemű családfő vagyoni gyarapodása és társadalmi emelkedése Félegyházán valósult meg. Mézárszékének és üzleti érzékének köszönhetően házat, majd földet is vásárolt Szabadszálláson, s ezzel az iparos irredemptusból előkelő redemptussá, teljes jogú polgárrá vált.

1830-ban a városi tanács mézárszékeinek bérbeadási feltételeit megváltoztatta, a bérleti díjat megemelte, melyet Petrovits István túl magasnak talált. Lemondott a Hattyúház helyiségeinek további bérléséről, elhagyták a lakásul szolgáló nádfedeles épületet és visszaköltöztek Szabadszállásra.

KISKUNFÉLEGYHÁZA

A félegyházi otthon, melyben a Petrovits család élt, 1845-re romossá vált. Az új tulajdonos, Boczonádi Szabó Sándor ügyvéd az 1850-es évek elején helyére új polgárházat emeltetett. Reményi Ede hegedűművész nemes felajánlásának köszönhetően homlokzatára a költő tisztelői 1867. október 13-án az első országos Petőfi-ünnepségen márványtáblát helyeztek. 1993-ban Petőfi kiskunfélegyházi emlékeit bemutató szobát alakítottak ki, 2013-ban az egész épületet múzeumi célokra átadták, megnyílt a Petőfi Sándor Emlékház.

A költő a települést gyermekként hagyta el, újra 1848. június elején tért vissza követjelöltként választási körútján. Ekkor írta Szülőföldemen című költeményét, melyben Félegyházát vallotta szülővárosának.

Hivatalos alkalmakkor, így például 1847. szeptember 8-án, amikor Erdődön oltár elé vezette Szendrey Júliát, a házasságkötési anyakönyvbe születési helyként szintén Félegyházát diktálta be.

A városhoz szorosan kapcsolódik A gólya című verse és A helység kalapácsa című komikus eposza, amelynek tárgyát a költő egy félegyházi történetből merítette. Nemesi Mihály harangozó és Szabó Ferenc kántor botrányos magaviselete, konfliktusa adta az

KISKUNFÉLEGYHÁZA

ötletet a mű megírásához. A két részegeskedő személy ügyével a város tanácsa egy teljes évig foglalkozott.

A Hattyúházzal szemben, melyben az 1952-es év vége óta könyvtár működik, a székely szobrászművész, Köllő Miklós Petőfi-szobra látható. Eredetileg Segesvár főterét díszítette, 1897. július 31-én avatták fel először. Az első világháború idején, hogy megvédjék a pusztulástól, a gyönyörű alkotást Budapestre szállították és a Hungária ércöntödében helyezték el. Több város is jelentkezett a szoborért, ám végül 1922-ben Kiskunfélegyházára került. Fekete Antal fogata szakadó hóesésben, két napos út után február 16-án érkezett a város határához. Onnan hat fehér ló húzta a kocsit, a rajta lévő szobrot nemzeti színű lepellel borították. A félegyháziak harangzúgással fogadták a különleges műalkotást, melyet dr. Holló Béla polgármester a városháza előtt ünnepélyesen átvett. Végleges helyére, a város szívébe 1922. október 29-én került.

Petőfi Sándor tovább él a város könyvtára, tér- és utcanevében, újabb Petőfi-szobrok és emléktáblák állításában.

KISKÖRÖS

Petőfi Sándor szülei az aszódi házasságkötés után 1818 végén Szabadszálláson telepedtek le. Innen költöztek Kiskőrösre, ahol Petrovits István 1821 és 1824 között kibérelte a mészárszéket.

Négy év házasság után Hruz Mária világra hozta első gyermekét, Sándorkát. Az újszülöttet Martiny Mihály kiskőrösi evangélikus lelkész 1823. január 1-jén, újév napján keresztelte meg a helyi evangélikus templomban. Az erről szóló latin nyelvű bejegyzés ma is megtekinthető az egyházi anyakönyvben. A lelkész a kor általános anyakönyvezési gyakorlatának megfelelően a keresztelés helyét és idejét lejegyezte, a születés adatait viszont nem rögzítette. Ez a körülmény vált többször is az „évszázados Petőfi-per” forrásává, alapjává. Iskolai okmányok, katonai nyilvántartás tanúsítja a kiskőrösi születést, ám eredeti családnevének megváltoztatása után a költő kiskunnak, félegyházi születésűnek vallotta magát. Dr. Mezősi Károly könyvében összeszedett, áttekintett minden érdemleges adatot az egymással versengő szülőhelyekről. A Petőfi-életrajzkutatók álláspontja szerint a kis Petrovits Sándor szülővárosa Kiskőrös, ahol 20–21 hónapos koráig nevelkedett.

A Petőfi-kultusz tudatos építése 1857-ben indult, amikor Sárkány János evangélikus

lelkész, Petőfi iskolatársa közzétette a Vasárnapi Ujságban a kiskőrösi keresztelési anyakönyv adatait.

1861-ben Ivánka Imre országgyűlési képviselő kezdeményezésére felkerült a ház falára a ma is látható tábla, tudatva, hogy itt született Petőfi Sándor. A szülőház 1880 óta látogatható mint az ország első irodalmi emlékháza. A Magyar Írók és Művészek Társasága nevében Jókai Mór írófejedelem, Petőfi barátja nyitotta meg: „Üdvöz légy, emlékezetes hajlék, aki Petőfit születni láttad, új gazdád, a magyar irodalom nevében üdvözöllek...”

A helyi Petőfi-tisztelők közadakozásból szobrot rendeltek a pesti Gerenday Antal kőfaragó mester műhelyétől. A mellszobor 1861-re készült el, amit a megrendelők árujuk közé rejtve szállítottak Kiskőrösre. Az avatásra a fennálló politikai helyzet miatt csak 1862 augusztusában kerülhetett sor az evangélikus iskola előtti téren. Az 1980-as évektől került a világ legelső köztéri Petőfi-szobra a szülőház udvarába.

A városba látogatók felkereshetik a Petőfi-verseket fordítók szoborparkját és a közelmúltban megnyílt János Vitéz Látogatóközpontot is.

KECSKEMÉT

Az öt és fél esztendőös Petrovits Sándort 1828. május 10-én írták be szülei a kecskeméti evangélikus elemi iskolába. Tanítóját, Schifferdecker Dánielt felkészült, de nagyon szigorú embernek tartották. Diákjairól feljegyzést készített, amiből kiderült, hogy Sándorkát egyetlen alkalommal sem büntette meg. Egyesek szerint azért nem, mert az apja jómódú volt és magas tandíjat fizetett. Ám eszes, érdeklődő, szelíd kisfiúként emlékeztek vissza rá.

Az iskola közelében rokonoknál, Hrúz Mihály családjánál lakott. A legidősebb lány, a 23 éves Erzsike foglalkozott vele a legtöbbet. Ő énekelhette neki az akkor divatos műdalt, amelynek refrénjét („Cserebogár, sárga cserebogár...”) Szülőföldemen című versében felidézte a költő. 1831 áprilisáig tanult a mezővárosban, mert a család elköltözött Kiskunfélegyházáról Szabadszállásra.

1843 januárjában látta meg újra a város tornyait a Székesfehérvárról ide érkező Szabó József-féle színtársulat tagjaként. Pályafutásának egyik legemlékezetesebb sikerét itt érte el, Shakespeare Lear király című darabjában jutalomjátékul megkapta a Bolond szerepét.

Jelentős eseménye kecskeméti időzésének az itt éppen jogi tanulmányait végző Jókai

E HELYEN ÁLLOTT
VÁROSUNK ELSŐ SZÍNHÁZÉPÜLETE
KIRÁLY SÁNDOR SZÍNHÁZA
AMELY 1833-TÓL 1868-IG
A VÁNDOR TÁRSULATOK OTTHONA VOLT
ITT ÁLMODOZOTT
PETŐFI SÁNDOR
1842-3 TELÉN MINT VÁNDORSZÍNEZ
ŐRÖK DICSŐSÉGRŐL.
ITT LÉPETT FEL
1843-4 BEN HÁROM IZBEN
MINT MŰKEDVELŐ
JÓKAI MŰR
KATONA JÓZSEF BANK BÁNJA
1847 ÓTA 15-SZÖR KERÜLT SZINRE
E SZÍNHÁZÉPÜLETBEN.
EMLÉKEZETŰL A KATONA JÓZSEF KÖR

Mórral felújított kapcsolata is, mely a korábbi felületes ismeretségből ekkor vált barátsággá. Petőfi rövid időn belül megismerkedett Jókai szállásadójával, a Gyenes családdal, akik első látásra megkedvelték. A náluk tartott névnap összejövetel az ihletője a Pálnapkor című versének. A kollégiumi diákság két népszerű alakjának, Gyenes Pálnak és Hartmann Pálnak neve napját ünnepelték baráti körben. Ez lehetett a költő egyik legboldogabb napja, hiszen sorstársaival együtt nélkülözött, fűtetlen padlásszobában lakott, életre szóló élményeket szerzett a színésznyomorból.

Petőfi, Jókai és a költő Ács Károly egy közös verseskötetet szerettek volna kiadni. Szilády Károly nyomdász, könyvkiadó vállalta a közvetítést és a tárgyalást a cenzorral. Hogy az engedélyt könnyebben elnyerhessék, az összeállítás elején helyet kapott egy ártatlannak gondolt vers, a Disznótorban. A cenzor éppen ezen botránkozott meg („hogya az ég gömböc legyen és mi abban töltelékek?”) és nem engedélyezte a kiadást.

1843 áprilisa után már csak átutazóban járt Kecskeméten. Vonzódását a településhez a Debrecenben írt Hírös város az aafődön Kecskemét... című verse fejezi ki.

SZABADSZÁLLÁS

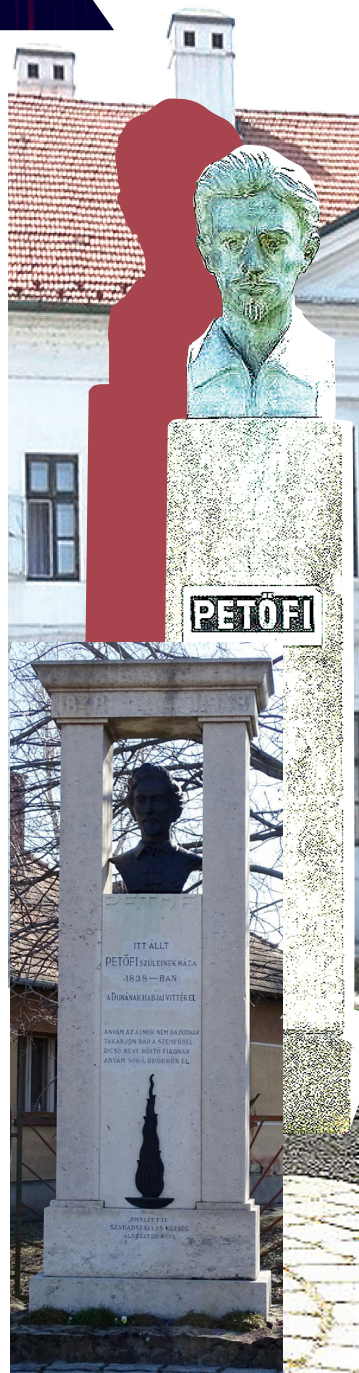
Petrovits István 1818-ban érkezett Szabadszállásra, majd 1819-ben letelepedési engedélyt kapott. Családja állandó lakhelye több mint két évtizedig ez a város lett.

Nemcsak mézárszéket bérelt, hanem gazdálkodott is, majd önálló vállalkozásokba kezdett: vendégfogadót, kocsmákat, boltot, földeket bérelt. Szorgalmas munkájának eredményeit ingatlanok vásárlására fordította, hogy gyermekei továbbtanulását biztosítsa, öregkorára gondtalan életet élhessen. Társadalmi helyzetében is nagy változás következett be: a vagyonosodás eredményeként redemptussá, teljes jogú polgárrá vált.

Petőfi 1831-ben a kecskeméti tanulmányait megszakítva került Szabadszállásra. Néhány hónapig Újlaky István tanította, majd ősszel a jó hírű sárszentlőrinci középiskola diákja lett. 16 éves koráig innen indult tanulni a távoli iskolákba és ide tért vissza a szünidőkre.

A család jó módja és gazdagodása az 1838-as nagy dunai árvízzel ért véget. Az apa tönkrement: meggyúlt a baja a hitelezőivel, fizetésektelenné vált, ingatlanait, jószágait elvesztette, ingóságait elárverezték. 1841 tavaszán Dunavecseré költözött a család.

Petőfi Szabadszállásra 1848 júniusában látogatott el újra követjelöltként. Abban

PETŐFI SÁNDOR

EMLEKÉNEK

SZABADSZÁLLÁS KÖZÖNSÉGE
1923.

Itt születtem én ezen a tájon
Az alföldi szép nagy rónaságon!
Ez a város születésem helye....

a kiskunsági választókerületben, ahol fel kívánt lépni, Szabadszállást jelölték ki a választás helyszínéül. Petőfi A kiskunokhoz című röpiratát osztogatva bejárta körzetét, bízott sikerében. Néhány nap leforgása alatt minden megváltozott. Június 15-e reggelén megjelent a szabadszállási városháza előtt, bár tudta az előző nap Kunszentmiklóson megkapott levélből, hogy kitiltották innen. Ittas emberek ingerült csoportja vette körül, belekötöttek, agyonveréssel fenyegették. A városháza épületében közölték vele, hogy nem állhatnak jót a biztonságáért. Végül feleségével együtt kocsiba szállt és visszatértek Kunszentmiklóásra. Kerülő úton vitték, ezért az onnan érkező párthíveivel nem találkozhatott.

Petőfi helyett egyetlen ellenjelöltjét, a szabadszállási pap, Nagy Sámuel fiát, Nagy Károlyt szavazás nélkül követték választották. Néhány héttel később a már összeült képviselőház Petőfi kunszentmiklósi és lacházi híveinek tiltakozó beadványa folytán elrendelte a választás helyszíni felülvizsgálatát. Ez a határozat a költőben A szabadszállási néphez című röpirata szerint reményeket ébresztett, de végrehajtására az egyre súlyosbodó politikai helyzetben már nem kerülhetett sor.

KUNSZENTMIKLÓS

Petőfi gyermekkorában iskolai évei alatt 1833 és 1839 között édesapjával többször átutazott Kunszentmiklóson.

A Dunavecscén élő Petrovits István 1842-től 1845-ig fia, Sándor nevén bérelte a kunszentmiklósi marha- és juhszéket. A tényleges munkát az ifjú Petrovits István végezte, akit a költő 1844-ben Dunavecseről több alkalommal is meglátogatott. Két vers született e találkozásokkor: a később megzenésített, német nyelvre is lefordított *Megy a juhász számaron...* és a *Pusztán születtem...* címűek.

A harmadik, e városból írt verse a költő számára emlékezetes eseményhez kötődik. 1845-ben második verseskötetének kiadásához előfizetőket gyűjtött. Kunszentmiklóson ebben Bankós Károly segítette, aki joggyakornok korában kötött szoros barátságot a költővel. Kezdeményezésére a helyi olvasók meghívták és lakomát rendeztek a már országos híró Petőfi tiszteletére. A hajnalig tartó ünneplésbe a gimnázium diákjai is bekapcsolódtak üdvözlő szónoklattal és fáklyás-zenés felvonulással. A meghatott költő ezt követően írta *Búcsú Kunszentmiklóstól* című versét. Petőfi később elmondta Bankósnak, hogy kötetére legtöbbször Kunszentmiklósról fizettek elő.

Talán ezért írta barátjának 1848. május végén,

KUNSZENTMIKLÓS

hogy mivel szándékában áll követté válni, szülőföldjén, a Kiskunságban indul el, és reméli, a kunszentmiklósiak megválasztják. Nem rajtuk múlt, hogy másképp történt. Petőfi ekkor még nem tudta, hogy Szabadszálláson kell megmértenie magát.

Júniusban választási körútra indult, szétozottta az erre az alkalomra nyomtatott A kiskunokhoz című röpiratát. Úgy tapasztalta, rajonganak érte. A biztos siker reményében utazott vissza Pestre, ahol megírta a Kiskunság című vallomásos tájversét.

Néhány nap múlva a választásra már ifjú feleségével, Szendrey Júliával utazott le Bankósékhöz. A városháza előtti téren beszédet mondott és megnyugodott, hogy mindenki őt támogatja, ellenfelei, ha akadnak is, gyengék. Másnap levelet kapott Szabadszállás tanácsától, melyben az állt, hogy a választás napjára kitiltják a településről. Rögtön eldöntötte, nem hátrál meg, már csak a benne bízó hívei miatt sem.

A helyi Petőfi-kultusz legfőbb ápolója Székely Gábor, aki a házában egyedülálló, több mint hatezer darabból álló, különféle relikviákat, dokumentumokat, kiadványokat, értékes festményeket és hazafias giccseket is tartalmazó gyűjteményt hozott létre.

SZALKSZENTMÁRTON

Petőfi szülei 1844. október 1-jén érkeztek Dunavecseről Szalkszentmártonba. Petrovits István először a Duna partján lévő révcsárdát bérelte. 1845. április 24-étől, Szent György napjától a település központjában lévő vendégfogadót és mézárszéket vette bérbe, valamint hasznosította a három vendégszobát is.

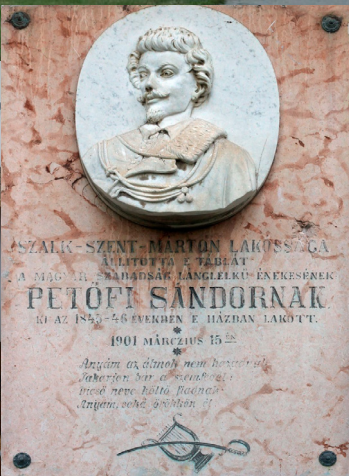
Petőfi a felvidéki utazása után 1845. július 12-én érkezett szülei házához. A nagy kocsmáépület külön szobájában zavartalanul dolgozhatott. A településen töltött 9 és fél hónap pesti tartózkodása után élete legtermékenyebb korszaka, hiszen összesen 112 verset írt.

1845 augusztusában ismerkedett meg a gödöllői Grassalkovich uradalom jószágigazgatójának, Mednyánszky Jánosnak a lányával. Bertával mindössze kétszer-háromszor találkozott, ám kölcsönös vonzalom alakult ki közöttük. Írásban kérte meg a lány kezét az apjától, aki válaszlevelében elutasította az eljegyzést. Csalódottságát a Szerelem gyöngyei című kötetében jegyezte le, amelynek 39 verse közül 23-at Szalkszentmártonban írt, a legismertebb a Fa lesznek, ha fának vagy virága kezdetű.

A modern, sötét alaphangú Felhők-ciklus megjelenésekor zavarba ejtette a korabeli kritikusokat. A 66, többnyire rövid, négy-nyolcsoros versből álló füzérben Petőfi

SZALKSZENTMÁRTON

a lelkében dülő kételyeket, kérdéseket fogalmazta meg, a világegyetem, a természet, az idő, az emberi érzések titkait firtatta.

A versek mellett kísérletet tett más műnemekben is. Alig egy hét alatt készült el Zöld Marciról, a híres alföldi betyárról szóló színművével. A kéziratot maga vitte fel Pestre, ám a Nemzeti Színház drámaíró választmánya visszautasította művét. Fellobbanó haragjában megsemmisítette, ezért nem ismerjük tartalmát. A haramia személye nem hagyta nyugodni, 1847 tavaszán Pesten versben örökítette meg alakját. A történeti tárgyú Tigris és hiéna című drámájával sem járt jobban: ezt ugyan elfogadták, de mivel bérletben akarták adni, az önérzetes költő visszavette a darabot. Szintén itt írta A hóhér kötele című egyetlen regényét is.

1846 Szent György napján megszűnt a szülői bérlete. Az öreg Petrovits maga árverezte el ingóságait, melyeket az akkori lakosok vettek meg. Több tárgy apáról fúra szállt, végül néhány darab bekerült a ma is látogatható Petőfi Sándor Emlékmúzeum gyűjteményébe. A költő egyetlen parasztszekérrel költöztette szüleit Dömsödre, majd Pestre ment.

DUNAVECSE

A Szabadszálláson tönkrement Petrovits István feleségével és István fiával 1841 tavaszán költözött Dunavecsére. 1844-ig székálló legényként Nagy Páltól vette albérletbe a mészárszéket.

Petőfi a katonaságtól való felmentése után 1841 áprilisában váratlanul, két és fél év távollét után jelent meg szüleinél. Két hónapot töltött a Duna menti mezővárosban. Nyomdakész állapotba állította össze saját kézírású Lanc' versei feliratú füzetét, ami végül nem jelent meg.

Mivel pontosan tudta, hogy apja mesterségét nem folytatja, munka nélkül viszont nem maradhat szüleinél, ezért vándorszínésznek állt. 1841 őszén anyja kívánságának tett eleget, újra pápai diák lett. Ekkor írta A borozó című első, nyomtatásban megjelent versét. Az öröm, a tanulmányaiban elért előrehaladás közrejátszott abban, hogy az 1842-es iskolai szünetben kétszer egy hetet Vecsén töltött. Itt dolgozta át Hazámban című versét, amely a második nyomtatásban megjelent költeménye. Alatta szerepelt először a Petőfi név, amit a legenda szerint egy helyi Pető nevű asztalos javaslatára vett fel.

A vers megjelenése után elhagyta Pápát, vándorszínésznek állt. 1843 májusában már

Pozsonyból idézte fel a vecsei „kis lakot” a Távolból című költeményében.

1844 áprilisában találkozott újra szüleivel, akikkel jó híreket osztott meg: a Nemzeti Kör Vörösmarty Mihály közbenjárására elhatározta versei kiadását, valamint július 1-jétől Vahot Imre a Pesti Divatlapnál segédszerkesztőként alkalmazta.

Mivel a Petrovits család egy szoba-konyhás kis házban lakott, a költő számára már nem maradt hely. Nagy Pál egyik házának szobáját kapta meg. Akkoriban Petőfi gyakran köhögött, édesanyja javaslatára reggelente egy csupor meleg tejsavót kellett innia, amit a házigazda leánya, Zsuzsika vitt át neki. A költő beleszeretett a lányba, már házasságra is gondolt, ami végül csak ábránd maradt.

Kialakult körülötte egy baráti társaság: Balla István segédlelkésszel, Bernolák Soma tanítóval, Fülöp György jegyzővel és Szűcs János rektorral együtt zenéltek, pipáztak, boroztak, adomákat mondtak.

Sajtó alá rendezte Versek 1842–1844 című gyűjteményét, melybe olyan innen keltezett darabok kerültek, mint a Füstbe ment terv, Egy estém otthon, Zsuzsikához.

A Pestre visszautazó költő a szülőkért aggódó szeretettel küldte Vecsére István öcsémhez című verses levelét.

„Rajta, bajtárs, csüggedetlen!
Nincsen messze már a part;
Bár izzadva, férfiszívvel
Mi kiálljuk a vihart.”

Petőfi Sándor - Zivatar
(1841. május)

**PETŐFI NYOMÁBAN
FÉLEGYHÁZÁTÓL FÉLEGYHÁZÁIG**

Bács-Kiskun megyei Petőfi-emléktúrák

Kiskunfélegyháza Város Önkormányzata

Kiskunfélegyházi
Petőfi Sándor Városi Könyvtár
www.psvk.hu

A programsorozat a TOP-5.3.2-17-BK1-2021-00004 azonosító számú
- Megyei identitás erősítése - „Petőfi200” című pályázat keretében valósul meg